

Kamp för sonen gav livskris

■ Trebarnsmamman tappade fotfästet ■ "Jag blev tvångsmedicinerad"

ÖRNSKÖLDSVIK

Hon lever på ord, men har själv en son med diagnosen autism. Kampen för sonens språk slutade med att hon själv fick tvångsvårdas.

– Jag fick en utmattningspsykos och blev tvingad till medicinering, säger Jenny Lexhed.

Jenny Lexhed är en trebarnsmamma, som verkligen fått känna på livets hårda prövningar. Mitt i livet, med jobb i egna företaget, föddes första barnet.

– Devisen i mitt och min mans företag var "tala är guld". Sedan fick vi en son med autism. Det känns lite ironiskt och det är ju märkligt hur livet kan bli, säger hon, strax innan hon ska berätta om sina erfarenheter under Psykeveckans tredje dag.

När hon berättar om sonen, ett av tre barn i familjen, är det en varm, men samtidigt tårgripande historia.

När sonen föddes kändes allt precis som det skulle för föräldrarna. Efter några månader började dock en slags oro smyga sig på, men trots kontakt med BVC var det ingen som riktigt förstod vad det var frågan om.

– Men det blev tydligare när han var i tvåårsåldern, eftersom inte språket kom. Dessutom lekte han inte som andra barn, säger Jenny Lexhed, som trots allt fick träffa en logoped, som föreslog en neurologisk utredning.

Samtidigt började hon själv läsa mer och mer om autism och förstod att det också kunde handla om just det.

Jenny Lexhed fick en son med diagnosen autism och blev själv sjuk på kuppen. Om bland annat detta berättade hon i går under Psykeveckans tredje dag. FOTO: LEIF WIKBERG

– Jag förstod hur viktigt det var med tidiga insatser och att det skulle vara förödande att vänta två år på en neurologisk utredning, säger hon.

Föräldrarna fick därför kosta på en utredning i privat regi och diagnosen autism kom ungefär när sonen var i treårsåldern.

– Trots att det inte var någon överraskning kom det som en chock och en stor sorg. Det handlar ju ett livslångt funktionshin-

der. Man vill att ens barn ska vara som alla andra, säger hon.

Följden efter diagnosen blev kö till nästa ställe – rehabiliteringen – samtidigt med vetenskapen om att språket var så viktigt att komma igång med innan fem års ålder.

– Det kändes som en kamp mot klockan, samtidigt som vi också hade en dotter på ett år att ta hand om, säger Jenny Lexhed.

Följden av allt blev en ut-

mattningspsykos för henne själv.

– Jag kände inget stopp och ville göra allt. Det räckte med två, tre timmars sömn, säger hon och tillägger att hon läste och försökte göra allt för sonens bästa.

– Min man sa en dag att vi skulle äta lunch ute tillsammans, vilket normalt inte hände så ofta. Efter det skjutsade han mig till sjukhuset, säger hon.

Jenny Lexhed blev kvar på sjukhuset i fem veckor –

tvångsvårdad och tvångsmedicinerad.

– Jag saknade själv sjukdomsinsikten, säger hon och nämner att hon ett tag till och med trodde att hennes döda far levde och att hon var övertygad om att han nu befann sig i Sydamerika.

Jenny Lexhed talar inte varmt om medicineringen, men hon är självklart nöjd med att hon fick hjälp och att hon blev frisk.

– Med facit i hand kan jag konstatera att det är viktigt med sömn och en balans i

livet. Det räcker inte med att sova två eller tre timmar, men kanske hade annat än bara medicinering passat mig bättre.

Hon är också glad för att sonen numer tar sig fram ganska bra i livet, även om hon är medveten om att det inte är lätt att vara anorlundan – och att det är en ständig kamp.

TORBJÖRN
BERLIN

0660-295537

torbjorn.berlin@allehanda.se

FAKTA

Jenny Lexhed

- **Ålder:** 44 år.
- **Familj:** Man och tre barn.
- **Bor:** Nacka.
- **Jobbar:** "Driver företaget Talarforum med min man. Det består av 70 medarbetare, som håller föredrag".
- **Intressen:** "Familjen, golf och skidåkning".
- **Bästa egenskap:** "Uthållighet och tålmodig".
- **Sämsta egenskap:** "Förr hade jag svårt att säga nej".
- **Gör dig arg:** "Orättvisor. Att inte barn med autism upptäckts i tid och får den behandling, som de så väl behöver".

Kontroll av legionella även vid Husumfabriken

HUSUM

Örnsköldsviks kommun är på hugget när det gäller att ha koll på legionella.

– Vi har lärt oss efter sammans händelser, säger Susanne Sturk som är miljöinspektör vid Örnsköldsviks kommun.

I större eller mindre mängder finns legionella vid alla bioreningar i massafabriker, så även vid M-real i Husum, enligt Susanne Sturk.

Efter den olyckliga händelsen vid Domsjöfabriken i våras menar Susanne att de nu fått lära sig mer om legionellaproblem och hur man hanterar det. Det

ÖA i tisdags.

gör att de i sin tur kan tänka mer förebyggande efter de utökade kunskaperna om verksamheter där det finns legionella.

Tidigare i höst kontakta kommunen länsstyrelsen med frågan "Vad vet ni om legionellahanteringen i Husum?".

– Länsstyrelsen kontaktade då M-real med en del frågor och när vi fick ta del av dem så fyllde vi på med

Legionella finns vid alla bioreningar i massafabriker, så även på M-real i Husum. Tidigare i höst har man bland annat mätt halten i havet en kilometer utanför anläggningen i Husum och där fanns det ingen legionella.

FOTO: MARIA EDSTRAND/ARKIV

lite egna frågor, säger Susanne Sturk.

Kommunen vill alltså jobba mer förebyggande när det gäller risker vid legionella på massafabriker

och nu förs en dialog mellan M-real, länsstyrelsen och kommunen.

– I Husum är det inte samma process som i Domsjö men det finns legionel-

la där ändå, säger Susanne Sturk.

Länsstyrelsen och kommunen har nu ställt frågor till M-real som: Hur mycket legionella finns? Vilka riskbedömningar har gjorts? Hur är läget nu?

– Erfarenheten vid Domsjöfabriken gör att vi kan ställa fler frågor, säger Susanne Sturk.

I ett mejl till både länsstyrelsen och kommunen förklarar miljöchefen på M-real i Husum, Lars Salomonsson, att den påvisade legionellan inte har någon serogrupp 1, vilket då ska sänka risknivån betydligt.

M-real har även mätt i havet i slutet av september, cirka en kilometer utanför

strandlinjen, utan att hitta legionella. Ovanför luftningsbassängen finns heller ingen påvisad legionella.

Lars Salomonsson skriver vidare att de jobbar med en successiv sänkning av pH in till bioreningen för att se om legionellan otrivs och därigenom minskar utan att man tar död på deras önskade "kusar".

Salomonsson föreslog även ett möte för att bland annat förklara mer om hur de jobbar med legionellan. Den 15 november är både länsstyrelsens- och kommunens representanter inbjudna till M-real.

PERNILLA NÄSLUND

pernilla.naslund@allehanda.se

0660-29 55 57